

jeg indledningsvis henvise til den ordførertale, jeg holdt i den anledning. Den dækker fortsat Kristeligt Folkepartis synspunkter på området.

Derfor vil jeg i dag koncentrere mig om at sige, at udgangstilladelser bliver misbrugt, selv om det er i forholdsvis få tilfælde. Som også justitsministeren har været inde på, så bliver de misbrugt. Det er et misbrug, som vi selvfølgelig også gerne vil til livs. Vi deltager gerne i en diskussion om, hvordan det så rent faktisk kan ske, men udgangsinstituttet skal under ingen omstændigheder afskaffes.

Vi føler, at Venstre med det fremsatte beslutningsforslag betræder en vej, som vil føre til, at man stort set afskaffer udgangsinstituttet, og det er forkert.

Udgangsinstituttet har et vigtigt resocialiserende sigte, og det ønsker vi at holde fast i, som vi også redegjorde for det sidste år, da vi havde forslaget til behandling, og derfor må vi afvise forslaget.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Inge Dahl-Sørensen.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Allerførst tak for debatten om dette forslag og tak til justitsministeren for besvarelsen. En særlig tak til de partier, som støtter forslaget.

Det blev så heller ikke denne gang, der blev et flertal; det havde jeg nu heller ikke ventet, men det bør afprøves med jævne mellemrum. Vi har jo tidligere set, at regeringen har sagt ét for senere at mene noget andet, og her tænker jeg på straffniveauet for voldtægt. Vi må konstatere, at der skal en helt anden regering og et helt andet flertal til for at ændre på vores retspolitik.

Grove forbrydere med lange straffe bør tidligst kunne få udgang fra fængslet, når de mangler at udstå 1-2 år af dommen. I dag skal de kun have udstået en fjerdedel af straffen.

Det kan ikke være meningen, at hensynet til forbryderen skal stå over hensynet til ofrene. Jeg kender godt argumenterne om, at straf ikke hjælper. Det er muligt, men indtil videre er det altså det, vi gør ved folk, der overtræder landets love. Og som sådan må vi andre, der forsøger at overholde de spilleregler, der gælder, kunne tillade os at kræve, at når samfundet sætter en person i fængsel, så skal han blive dér, indtil straffen er udstået, og først i den allersidste fase langsomt udsledes. Al andet er dybt krænkende for retsbevidstheden.

Til trods for at fanger under udgang fra fængsler begår et stigende antal forbrydelser, har justitsministeren og de øvrige forvaltningsmyndigheder fortsat bestræbelserne på at øge antallet af udgange for selv de værste forbrydere.

Senest har man givet ret til udgang for fanger med mindreårige børn, f.eks. weekendudgang hver 14. dag, udgang til barnets første skoledag og barnets fødselsdag osv. Det lyder jo vældig human, at den indsatte skal bevare mulighederne for kontakt med kæreste, kone, børn, venner osv. eller skal kunne gennemgå en uddannelse uden for fængslet med henblik på livet efter fængselsopholdet. Ofrene for de nye forbrydelser tænker man åbenbart ikke på. Afsoning af frihedsstraf skal ikke være et hyggeophold med muligheder for ekstern uddannelse, hyppige udgange, ferierejser m.m.

Udenlandske kriminelle, der endnu ikke har vænnet sig til systemet, betragter simpelt hen det danske straffesystem som en parodi, mens danskerne misbruger det for fuld kraft.

En længere fængselsstraf for grov, gentagen kriminalitet skal være effektiv og mærkbar og ikke udhules administrativt gennem hyppige udgange. Dertil kommer, at straffenes præventive virkning mindskes, ja, risikerer helt at forsvinde.

Jeg vil lige til slut minde om, at udgangsmisbruget i Københavns fængsler i år 2000 var oppe på 17,9 pct. Dette blot til eftertanke.

Som sagt er det givtigt, at vi endnu en gang har drøftet reglerne for udgang fra fængslerne, selv om det ikke har rykket noget som helst. Kun et valg kan ændre dette.

Jeg vil godt lige til slut henvise til et mindre indlæg, der var i Jyllands-Posten, og der står:

»En kriminel, der får en straf på ni måneder, skal ikke sættes på fri fod efter seks. Det signalerer uigennemsigthed og blødsødenhed i det danske straffesystem, og man bør helt afskaffe prøveløsladelse.«

Dette er sagt af vicekriminalkommissær Peer Withagen fra Politiforbundet, efter at Jyllands-Posten fortalte, at domstole skærper straffene, fordi de regner med, at den dømte prøveløslades efter to tredjedele af straffen.

Peer Withagen bryder sig ikke om, at dommere og domsmænd på den måde indregner prøveløsladelse i strafudmålingen, fordi der er et retssikkerhedsmæssigt problem i, at kriminelle risikerer at få en alt for hård straf, hvis de får afslag på prøveløsladelse. På den anden side for-